Ч. 94 Субота 29 цьвітня (11 мая) 1895. Рік V.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улица Чарнецкого ч. 8.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

**Передплата** у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

## Загальні збори товариства взаїмних обезпечень „Днїстер".

В середу по полудни відбули ся в сали „Народного Дому" треті з ряду звичайні загальні збори товариства „Днїстер" при досить численній участи членів. Збори відкрив в неприсутности недужого предсїдателя ради надзираючої рад. Теоф. Бережницкого, заступник предсїдателя о. Ал. Тороньский. Бесїдник подякував насамперед присутним за їх участь а відтак обговорюючи загально справи „Днїстра" зазначив, що они розвивають ся успішно а круг дїланя товариства ширшає з кождим роком. В 1894 р. справи „Днїстра" в порівнаню з першим роком адміністрацийним збільшились були в двоє, але й шкоди в сїм роцї два рази більше; для того й чистий зиск не міг в 1894 р. досягнути тої висоти, що в першім роцї. За дотеперішні успіхи „Днїстра" належить ся прилюдна подяка патріотичному нашому духовеньству і селяньству, відтак всїм трем Ординариятам, котрі припоручили духовеньству і комітетам парохіяльним підпирати справи „Днїстра". — Опісля представив о. Тороньский відпоручника правительственного, рад. намістництва п. Гута і покликав секретарів збору.

З порядку дневного принято без дискусиї справоздане ради надзираючої і на внесене комісиї ревізийної уділено радї надзираючій абсолюторию.

Директор др. Ст. Федак поставив внесенє ради надзираючої що-до роздїлу надвижки доходу. Чистого доходу було в 1894 р. 3489 зр. 6 кр. З тої квоти припадає після статутів найперше 20 прц. на фонд резервовий, що виносить (для заокругленя суми) 699·06 зр. — Відтак має виплатити ся властителям листів заставних процент, котрого висоту означено після теперішної стопи процентової на 4 прц., — тож се виносить 2000 зр. (Купон листів заставних платний 31 серпня). — Трем членам комісиї ревізийної виплатить ся ремунерация, як торік, по 50 зр., отже 150 зр. — Лишає ся квота 640 зр., котру рада надзираюча по мисли §. 89 статутів призначила до роздїлу на гуманїтарні цїли.

В дискусиї забрав голос о. Анд. Качала і жадав, щоби надвижку роздїлити на знижене премій. Знижене стопи премійної мало би далекосягле значінє. Нинї кождий дорожить крейцаром, отже мимо волї порівнує премію „Днїстра" з преміями инших товариств асекурацийних. Товариство краківске дає значний опуст і наші селяни доходять до некористних заключень. Нема чого сему дивувати ся, бо між селяньством крайна нужда, котра виганяє людий з рідного краю в сьвіт, в незвістні сторони. Тож знижене премії асекурацийної було би найкрасшою цїлию гуманїтарною. — Коли би однак се внесене перепало, то бесїдник ставить инше: роздїлити чистий зиск 640 зр. на дві половини. Одну половину роздїлити на громади, котрі погоріли, як то кажуть, з корінем, а котрих тепер так дуже много, н.пр. Байківцї, Перегноїв, Фирлеїв, Пруси, Псари, Стоянів і ин. Правда, що не була би се велика поміч, але треба зважити, що суть погорільцї, котрі не мають за що купити й топки соли. Така запомога була би рекомпензатою селянам за незнижене премій і придбала би для „Днїстра" симпатию селяньства. — Другу половину (340 зр.) варта би роздїлити на підпомогу для будови церквей.

Др. Федак заявив, що після статутів і закона годї приняти сих внесень. Знижене премій, взглядно роздїл дивиденди, дуже річ важна і для того рада надзираюча і дирекция змагають до того всїми силами. Як раз торічна зміна статутів мала на оцї сю цїль. В попереднім статутї була постанова, що можна приступати до роздїлу дивиденди, коли оба фонди, основний і резервовий, будуть покриті, отже коли буде відложених 100.000 зр.; теперішний же статут постановляє, що коли фонд резервовий дорівнає висотї фонду основного, отже буде зібраних 50.000 зр., то можна приступити до звороту. Фонд резервовий виносить тепер понад 21.000 зр., отже єсть повна надія, що, коли участь асекурантів буде так велика як в послїдних місяцях, то вскорі дійдемо до повної суми фонду резервового. — Відтак закон постановляє, що дивиденда має виносити що найменше 5 проц. від 1 зр. премії. Коли би наш чистий зиск роздїлити на таку дивиденду, то мабуть випало би по $^{1}/_{2}$ кр. від 1 зр. премії, отже не велика була би се пільга для сторін, а знов противно розчисленє такої дивиденди вимагало би збільшеня персоналу і значних видатків адміністрацийних. —

З того виходить, що поки що не можна думати о роздїлї чистого зиску на звороти. Натомість після змінених статутів право роздїлу чистого зиску на гуманїтарні цїли (ся квота після закона не може перевисшати 1000 зр.) прислугує виключно радї надзираючій а не загальним зборам; се длятого, що при численнїйшій участи членів на зборах могли би бути поставлені найрізнороднїйші внесеня на запомоги і годї було би дійти кінця. Отже можна дискутувати лиш над висотою квоти призначеної до роздїлу, а не над способом того роздїлу. На кождий спосіб рада надзираюча возьме внесеня

---

70)

## РОЗБИШАКИ НА РІЦЇ МІСІСІПІ.

Повість з житя американьских поліщуків.

**Фридриха Ґерстекера.**

(Дальше.)

— Ти хочеш іти звідси, Юрку? — спитала жінка і здивована споглянула на него — хиба-ж нам все тут покидати? Навіть не попрощати ся з тими, що нас люблять?

— Все.... все мусиш покидати, коли мене любиш, коли хочеш мене виратувати — наставав на ню чоловік — в твоїх устах тепер моя судьба.... від того, що скажеш, зависить моя смерть або житє.... Ядвиґо, ти навіть і не перечуваєш, як щасливим.... як нещастним можуть мене зробити кілька твоїх слів.

— А що-ж буде з Аделею? — спитала Мрс. Дейтонова, котра майже вже на все годила ся.

— Тут лишить ся.... нехай при ній лишить ся хата і все, що остане ся по нас.... маю досить для нас, а ти будеш жити в достатках.

— Та тепер, Юрку? Як же менї то все спакувати і зі всїм упорати ся, що лиш.... Боже мій, та-ж то річ не можлива; менї треба би бодай вісїм днів, щоби о тім подумати.

— Ядвиґо, підеш зі мною? — відозвав ся чоловік, а єго голос, цїле єго тїло дрожало від внутрішного зворушеня — ще можеш удержати мене при житю, коли мене любиш.... Ядвиґо, в твоїх словах моє житє.... твоє і моє щастє. Підеш зі мною.... чи пустиш мене самого в холодний сьвіт з пагубою в серци?

— Юрку! — крикнула Мрс. Дейтонова переляканa, а єї очи зі страхом видивили ся на любого — Юрку, Бога ради, що ти таке говориш? Я би мала пустити тебе самого? Боже сьвятий, коли мене любиш, скажи.... що стало ся?

— Мушу втїкати — шепнув судия і зворушений до самої глубини відвернув очи від неї — найстрашнїйша небезпечність повисла над моєю головою.... Лиш ти одна можеш ще мене виратувати.... підеш зі мною.... Ядвиґо?

— Хоч би і на смерть, Юрку.... куди мене поведеш — відповіла она і кинулась єму на грудь — в нужду й недостатки, лиш не без тебе.

Довгі минути держали ся они так в обнятях, аж сквайр опамятав ся і шепнув поцїлуваши ще єї легенько в чоло.

— Дякую тобі, моя голубко, дякую сердечно.... але спіши ся тепер дитинко солоденька; то троха, що маєш забрати з собою, можеш борзо спакувати. Я пішлю тимчасом Болївара наперед і кажу попросити капітана „Ван Бурена", щоби підождав на нас ще кілька минут. Цезар і Нансї нехай знесуть тимчасом, що їм даш, а за годину будемо вже далеко звідси, будемо спішити до цїлком нового житя, нової свободи.

Він приступив тепер чим скорше до свого бюрка, виймив з него кілька запечатаних листів і пачок та кинув їх в піч. — Так — сказав він — нехай сї папери огонь спалить і нехай з ними позбуду ся моєї минувшости; отсей пулярес сховай ти до себе, в нїм моє майно, моя власність. Тепер же мушу покинути тебе на кілька хвиль ... ще треба поробити деякі розпорядженя, що конче потрібні.... а ти моя любко солоденька збирай ся скоро, я верну ся зараз, щоби відтак з тобою вже нїколи не розлучити ся.

Ще раз поцїлував єї в уста, відсунув єї легенько від себе і вийшов з комнати, а Ядвиґа сама не знаючи, чи то все було на яві, чи лиш їй снило ся, почала пакувати до малого куферка тих троха річий, яких їй треба було на неконче далеку дорогу і з сльозами в очах писала коротенький, прощальний лист до приятельки. Серце в ній аж било ся зі страху, коли она так чекала на поворот свого мужа, щоби відтак разом з ним покинути на завсїгди Гелену і все, що тут через довший побут стало їй любе та миле.

Чужий мурин вийшов тимчасом з малою, добре замкненою магаґоневою шкатулкою під пахою із хати та пустив ся до парохода, коли на нїм задзвонили були вже другий раз до недалекого від'їзду.

і ради о. Качали під розвагу. Рада надзираюча порішила розділити чистий зиск в такий спосіб: на добродійні цїли до розпорядимости трех Ординариятів (100 зр. для львівского а по 75 зр. для двох других), по 15 зр. трем товариствам дякієским, по 50 зр. товариствам запомоговим молодежи шкільної, 25 зр. на будову церкви в Ступници і т. д. О. Смулка з Угринова доказував, що треба все то усувати з дороги, що могло би ставати розвоєви „Днїстра" на перешкодї. В першім рядї треба конче старати ся о знижене премій і бодай не робити ріжницї між хатами селяньскими з мурованим а плетеним комином, лиш означити однакову премію. Коли ж статут не дозваляє уділяти зворотів, то було би найлїпше залишити розділ чистого зиску на добродійні цїли, а прилучити его до резервового фонду, щоби сей фонд дійшов чим скорше до бажаної висоти. — Проф. В. Шухевич висказав ся з признанем о внесеню о. Качали, котре треба приняти яко добру раду, бо голосувати над ним годї. Рада надзираюча повинна взяти се внесенє під розвагу, бо в той спосіб будуть бодай в части успокоєні жалоби на неуділюване дивіденди.

(Конець буде.)

## Перегляд полїтичний.

Вибір антисеміта Штайнера на посла до Ради державної з третого округа віденьского буде мати — як побоює ся Neue fr. Presse — досить важне значінє для Австриї Долїшної. Антисеміти, єсли до них прилучить ся посол Пернерсторфер, що дуже імовірне, будуть мати на 37 послів до Ради державної з Долїшної Австриї 19 голосів, а лїберали, навіть єсли би до них прилучив ся і посол Кронаветер, будуть розпоряджати лише 18 голосами. Наслїдок того бувби такий, що при виборах до Делєгаций Долїшна Австрия одержить на заступників самих антисемітів.

Вибраний Молодочехами в суботу в Карлинї на посла до Ради державної поет чеський Сьвятополк Чех, заявив, що не прийме мандату, бо не міг би з чистою совістию займити становища, до котрого не має відповідних спосібностий і на котрім не міг би бути пожиточний чеській справі.

---

Всї париські дневники живо займають ся подіями на далекім Всходї і висказують радість з причини впливу Франциї на полагодженє спору. Супротив того підносять анґлійскі часописи, що Анґлія о много більше зискала від Франциї, бо Япан, котрий від часу послїдної війни став важною державою в сьвітовій полїтицї, далеко приязнїйше відносить ся до Анґлії, як до тих трох держав, що заложили були протест.

---

Вість з Відня, що Цїсар не приймив димісиї ґр. Кальнокого, викликала в петербурґских полїтичних кругах велике вдоволенє. В тих кругах цїнять високо заслуги ґр. Кальнокого около удержаня добрих відносин між Австро-Угорщиною а Росиєю і заявляють, що полишенє ґр. Кальнокого на дотеперішнім становищи, єсть найпевнїйшою запорукою тревалости дотеперішної полїтики.

## Новинки.

*Львів дня 10 мая 1895.*

**— Впреосьв. Митрополит Сильвестер** виїздить дня 22 мая с. р. на візитацию деканата олеського. Дня 23-го мая буде Впреосьвященний в Стронибабах, де відбуде ся посьвяченє церкви.

**— Руский народний театр** полишить ся ще в Стрию до недїлї т. є. до 12 мая, а то на бажанє стрийскої публики. В суботу 11 мая виставить оперету „Мікадо", а в недїлю 12-го на послїднє представленє „Вихованця". На жаданє завязаного комітету в Жидачеві під проводом нотаря п. Савчиньского трупа наша з днем 13 мая переїздить до Жидачева і там дасть шість драматичних вистав. Відограні будуть:ві второк 14-го „Запорожець за Дунаєм" і „Вечерницї", в четвер „Барон циганьский", в суботу 18-го „Синобородий" оперета Офенбаха в 4 дїях, в недїлю 19-го „Ой не ходи Грицю та на вечерницї" народна драма з сьпівами і танцями в 5 дїях, ві второк 21-го „Пташник з Тироля", а в четвер 23-ого „Мужичка" народна драма в 5 дїях. — З Жидачева переїде театр до Товмача. — З представленя „Бідний Йонатан", даного дня 4 мая в Стрию на емеритальний фонд для руских артистів, припало чистого доходу 25 зр., котру то суму доручено п. Іл. Огоновскому, референтови театральному в видїлї „Рускої Бесїди" у Львові.

**— Презенту** на Нове село, в львівскій епархиї, одержав о. Онуфрий Зарицкий, дотеперішний сотрудник в Могильници.

**— З станїславівскої епархиї.** Презенту на парохію Погорилівку на Буковинї, надав президент краю ґр. Ґоєс о. Костеви Цїсикови з Винограда.

**— Нові повітові суди в Галичинї.** Після заявленя п. Мінїстра Шенборна на засїданю комісиї буджетової дня 8 мая мають бути утворені в Галичинї нові повітові суди в Отинїї, Підволочисках, Болшівцях, Хирові і Поморянах.

**— Нерозумна робота.** Деякі наші селяни, повіривши баламутним вістям про рай в Бразилїї, продають свої ґрунти і не обчисливши ся та не постаравши ся о потрібні папери пускають ся в дорогу. З дороги, коли їм гроший не стане, завертають їх і тодї еміґранти опинюють ся в наслїдок своєї нерозумної роботи назад в своїм селї, але вже цїлковито зруйновані. Таке стало ся сими днями з двома родинами з Тадани, в каменецкім повітї. Два господарі, Мартин Портухай і Онуфрий Мартинюк попродали свої ґрунти: Мартин Портухай горальникови Вайсови, а Онуфрий Мартинюк Андрієви Глачукови, прозваному Мазарем. Оба дістали 550 зр. і приїхали з своїми родинами, разом одинайцять душ, до Львова. Тут в товаристві сьв. Рафаїла сказали їм, що тих гроший на всїх них не вистане на дорогу. Не було иншої ради, як вертати зі Львова назад до свого села. Они так і зробили, а в ночи влїзли до хати, проданої Глачукови. Але той вигнав їх звідтам зараз на другий день. Старий Мартинюк з гризоти повісив ся був в шопі, та в пору бідолаху відрізали і привели до житя. В справу вдало ся староство, а Мазаря арештовано.

**— Огнї.** В Борщевичах коло Львова погоріли дві хати і стодола. На місце пожару прибула охотнича сторожа з Пикулович. Огонь був підложений. Шкода виносить до 3000 зр.

**— Лїк на пияньство.** Даньска полїция вигадала такий спосіб на пияків. Як полїциянт подибле на улици пяного, саджає его до фіякра і відвозить до арешту, де так довго его тримають, доки не протверезить ся. Другого дня звичайно в саме полуднє, відставляють протверезеного під сторожію аж до дому. Тепер приходить черга на шинкаря, у котрого відставлений упив ся. Шинкаря засуджує полїция на заплату коштів, т. є. на подвійну підводу і за удержанє пяного та за дієти для сторожі, а в додатку видають

---

34.

**Аделя остерігає Джемса Ляйвля.**

Перед готелем Унїон сего дня як би все повимирало. Стояли там, що правда поприязувані до жердки конї, та поспускали голови, як би вже не раді були з того, що так довго мусять чекати, або позирали ся мов би заспаними очима на ластівки, що лїтали колесом і ловили москітів та инший овад, що бренїв коло них. А з обійстя, де звичайно стояла і Смартова худоба і конї его гостий, вийшов Сціпіо та вивів Смартового карого перед хату, з котрої як-раз вийшов Смарт і наш знакомий з попереднього, Верджінець.

Сїдлай же скорше, Сін — відозвав ся Йонатан до свого мурина, що лїз поволи — ти чогось нинї так ходиш, як би тобі хто колоди до ніг поприязував... ах, міс Аделя... добрий день, ну, що-ж возьмете мою стару з собою? нинї, бачите, нема у нас богато роботи.... всї пішли поминати Брайдельфордову....

— Встидай ся, хто вигадав так погано говорити — відозвала ся тут Мрс. Смартова, що як-раз вийшла з широчезною наміткою та величезною торбинкою до роботи на веранду до Аделї та сходила лївими східцями — та й я еї не конче навидїла, але така страшна смерть....

— Мр. Смарт так зле не думав — відповіла Аделя — чи пригадуєте собі, сер, як то ви кілька днїв тому назад, вечером собі з неї зажартували?... Хто би то був здогадав ся, що в подібний спосіб стрітить еї так страшна судьба? Еї певно хтось напав.

— Де-ж там, міс — відозвав ся Верджінець, що сходив середними східцями до коня — я там був. Тоті опришки, що еї убили, насамперед гостили ся там; здає ся, що то були якісь еї приятелї, котрі знали и домашні уходи. Але, Смарт.... менї бо вже пора їхати, бо инакше спізню ся. Як далеко звідси до Ляйвлїв та в котрій стороні їх ферма?

— За дві години доброї їзди можете там станути — відповів янкі — держіть ся більше на північний захід.

— А ви там до кого у Ляйвлїв? — спитала Аделя обернувшись до Верджінця, бо пригадала собі розмову Вілема Кука зі сквайром. — Менї видить ся, що не застанете там нікого дома.

— От, ще того би не стало — замуркотїв Верджінець — насамперед жени так далеко, а відтак на дармо. Менї треба до Джемса Ляйвля, а то річ пильна.... єму грозить небезпечність.

— Небезпечність? — спитали Смарт і Аделя рівночасно — а то-ж яка? Від кого?

— Та же Кука арештували? —

— Кука арештували? — крикнув янкі і з превеликого дива перший раз витягнув руки з кишенї — Вілема Кука?

— Авжеж, та хотять ще й Джемса дістати в свої руки.... в хатї убитої знайшли Джемсів ніж.

— То не може бути, крикнула Аделя страшно налякана — Боже великий, чейже не можуть мати так страшного підозріня.... сквайр Дейтон сам же знає, що він ще нинї рано прийшов до міста і чого.

— Сквайр? Гм, менї якось не здає ся.... та-ж він, бачу, сам найбільше на то настає, щоби его арештувати. — Коби я лиш знав, де его знайду...

— Там зараз повисше міста, над берегом ріки — відповіла Аделя живо — не дальше, як чверть години звідси... саме коло малої корчми, де соснина....

— Так близько? Гм, то певно прийду вже запізно — сказав на то Верджінець і обома руками насунув собі капелюх на чоло — кат би то взяв, коли то так близько, то они вже десь давно там....

— Ба, а що-ж він там робить в соснинї?— спитав Смарт здивований.

Аделя, видко, не дочула того питаня і з горячковим роздразненем придивляла ся, як Верджінець прибирав ся до їзди. Він стояв, бачите, з лївого боку коло коня, а підняє дуже осторожно праву ногу і заложив в стремено, та аж тогди полапав ся, коли мурин став сьміяти ся і сказав єму, що мусить насамперед піднимити „лїву плавку", коли хоче навернути судно передом. Аж тогди змінив він ногу.

— А ви не умієте їздити верхом? — спитала Аделя, підчас коли Смарт підтягнувши брови в гору, очевидно дуже весело дивив ся на то, як довгий вилазив на сїдло.

— Ну, лодку вже би я волів — сказав на то Мільс — я того дуже не люблю, як менї так обі ночи телепають ся.

Тепер всадив він вже ту ногу, котру потреба, в стремено, перекинув праву через сїдло і підчас коли малий коник трохи кинув ся, станув нараз, як казав „на покладі".

— Господи, яке-ж бо то стремено коротке! — сказав він, коли побачив, що єму колїня сягнули аж під самі груди — а де-ж тамто друге.

Він перехилив ся трохи на право і осторожно шукав ногою за ременем від стремена, а коник занепокоєний трохи хитанєм ся лодкаря, став полохливо оглядати ся на боки.

— Прррр! — крикнув Мільс — пррр, цьоська

остереженя, що як ще два рази таке лучить ся, то замкнуть шинк з уряду.

— **Самоубийство.** Вчера в полудне застрілив ся на Личаківскім кладовищи Рудольф Гайнріх, 63-лїтний властитель голярнї у Львові. Самоубийник був безженний і досить заможний, а причиною самоубийства була нервова недуга.

— **Лихварку** Рифку Вахтльову з Вашковець увязнено і відставлено до тернопільского суду. Рифка від многих лїт вела своє погане ремісло, брала величезні проценти і доводила селян до цїлковитої руїни.

— **Молоді в арештї.** Зарібник Юлїй Мазуркевич, що не жив з жінкою, осолоджував собі житє, мешкаючи разом з Анною Недзведскою, також зарібницею. Потребуючи гроший розголосила ся пара, що у них відбуде ся весїле. Они запросили сторожиху Марию Зубову на „старостину“, а тота взявши собі другу старостину пішла з молодою запрошувати на весїле і збирати при тій нагоді дарунки. В той спосіб призбирано кілька зр., але коли запрошені на недїлю весїльні гості зійшли ся, не застали нікого. Молоду стрітила також несподїванка, бо коли вернула до мешканя, не застала свого біля і одежи, котру украв їй Мазуркевич. Тепер обоє сидять в арештї за обманьство і крадїж.

— **Нещастні пригоди.** В Борках великих під Тернополем вже пізним вечером віз Стефан Волинець бочки з спіритусом. Нараз дві бочки упали з воза, а одна з них розбила ся і спіритус вилив ся. Другий візник, хотячи прийти Волинцеви з помочию, розпалив огонь (бо вже було темно), але в тій хвили займив ся спіритус ясною полуминиою. Полумінь обіймила і Волинця, облитого спіритусом і так єго попарила, що лїкарі в тернопільскім шпиталю не мають надії удержати єго при житю. — В Чернівцях при будові каналу засипала земля робітника Юрия Гуменюка і роздавила єму череп. Нещастного добуто зпід землї вже неживим.

— **Пані мантійка.** У Відни увязнила полїция сими днями 45-лїтну Терeсу Плятеник, дочку ювілера, котра два рази віддавала ся, другим разом за майора, і оба рази розвела ся. Не маючи нї крейцаря свого майна, жила Плятеник дуже розкішно, їздила по купелевих місцях, платила 1.200 зр. за мешкане, пишно умебльоване, держала парокінний повіз і убирала ся стрійно, а на візитових картах стояло заєдно: жінка ц. і к. майора. З усїх сторін побирала всїлякі товари, як меблї, образи, килими, полотна, вино, коняк і т. ин., а все те не за готові гроші, а на сплату. Однако з закуплених річий не богато користала, бо звичайно продавала їх зараз, скоро лише дістала зі склепу і продавала за півдармо, щоби лише дістати який крайцар в руки. І так їй довший час удавало ся, аж вкінци один віритель запізвав єї за 15.000 зр. Полїция розвідавши все, увязнила єї, а тепер зголошують ся до комісаря цїлими товпами вірителї, котрі аж по увязненю мантійки дізнали ся, з ким мали дїло.

— **Померли:** Льорд Роберт Сельсбері, один з найвизначнїйших мужів державних в Англії 6 мая в 65-тім році житя; — кс. Валериян Пшевлоцкий, ґенерал Змартвихвстанців, в Римі по пятимісячній недузї; — Антін Тишковский посол до Ради державної з куриї сїльских громад округа: Перемишль - Добромиль - Мостиска; — о. Теодат Шанковский, крилошанин станїславівскої капітули, вчера в 69-ім році житя, а 44-ім сьвященьства.

## Телеґрами.

**Відень** 10 мая. Торговельну конвенцию між Австро-Угорщиною а Болгариєю підписано вчера пополудни.

**Лондон** 10 мая. Уважають тут за певне, що Япан не вдступить Порту Артура доси, доки Хіни не виплатять воєнної контрибуциї.

**Петербург** 10 мая. Правительственний комунікат заявляє, що вісти, немов то будова сибірскої зелїзницї іде пиняво, неправдиві, а комісию для сеї будови утворено для того, бо показало ся конечним розслїдити на місци услівя так величезної і так дорогої будови.

**Чі-фу** 10 мая. Вчера виміняно ратифікациї договору між Хінами і Япаном.

— **„Правда“**, вістник полїтики, науки і письменьства, виходить тепер два рази на місяць, 15-ого і 30-ого, складає ся з півпята аркуша друку на місяць, а мимо того коштує на рік тілько 4 зр. Адміністрация „Правди“ находить ся у Львові, при улици Академичній ч. 8.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть І, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаїчні ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, в московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Герінґ - Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. І. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темраві, драма 20 кр. — Юлїй Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна, драма 20 кр. — Василь Шурат. Замітки до Чернця Шевченка 10 кр., Чернера республика на Афонї 10 кр., Пісня про Роляндa 50 кр. — Школиченко, Між народ, повість 20 кр. — Митро Олелькович. Писаня українські 10 кр. — Василь Кулик, Писання 10 кр.

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895 після середно-европ. год

### Відходять до

| | Поспішні | | | Особові | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 8·40 | 2·50 | 11· | 4·55 | 10·25 | 6·45 | — |
| Підволочиск | — | 1·56 | 5·46 | — | 9·50 | 10·20 | — |
| Підвол. з Підзам. | — | 2·10 | 6· | — | 10·14 | 10·44 | — |
| Черновець | 6·15 | — | — | 10·30 | 2·40 | — | — |
| Черновець що понедїлка | — | — | — | 10·35 | — | — | — |
| Стрия | — | — | — | 5·25 | 9·33 | — | 7·38 |
| Скольвого і Стрия | — | — | — | — | — | 3·00 | — |
| Белзця | | | | 9·15 | 7·10 | | |

### Приходять з

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 1·22 | 5·10 | 8·40 | 7·00 | 9·06 | 9·00 | — |
| Підволочиск | 2·25 | 10·00 | — | 8·25 | 5·00 | — | — |
| Підвол. з Підзам. | 2·13 | 9·44 | — | 8·12 | 4·33 | — | — |
| Черновець | 9·50 | — | — | 1·32 | 7·37 | — | — |
| Черновець що понедїлка | — | — | — | 6·17 | — | — | — |
| Стрия | — | — | — | 12·05 | 8·10 | 1·42 | — |
| Скольвого і Стрия | — | — | — | 9·16 | — | — | — |
| Белзця | | | | 8·00 | 4·40 | | |

**Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.**

**Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 рано.**

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниць державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білєти полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

## Надіслане.



За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

— нема ще ґрунту під ногою — і все ще шукав ногою за стременом, аж таки добре розгоїдав ним. Стремено вдарило коника попід черево, він скочив в бік, а Мільсові „скоки“, як сказав би був старий Ляйвлї, задрожали і мимоволї зійшли ся коневи під черевом. Кінь не призвичаєний до того, вдарив задними ногами спустивши голову межи передні, а Верджінєць лиш сказав: Стій! — і вже лежав як довгий на подвірю.

— Ха-ха-ха! — став Смарт сьміяти ся — неаби яка штука.... я ще в житю не бачив, щоби кінь когось так довгого поклав на землі.

— Сін! давай сїдло Мрс. Смартової! — відозвала ся Аделя і аж дрожала від страху і зворушеня — сїдло Мрс. Смартової....

— Моє сїдло? — спитала Розалія Смартова здивована, підчас коли Сціпіо пішов вже борзо сповнити приказ — моє сїдло, дитинко? та-ж я не думаю їхати.

— Правда, ви позичите менї свого сїдла на кілька годин? — просила Аделя і взяла притім коника за поводи — Мр. Смарт.... будьте ласкаві, дайте инше сїдло....

— Але-ж моя панно Аделько....

— Мр. Смарт — відозвала ся хороша дївчина і стала просити таким миленьким, таким солоденьким голосочком, що хиба би з Йоната Смарта не був янкі, щоби єї не послухав. Він здоймив борзенько з коня давнє сїдло, а Сціпіо поклав дамске і заким ще Мрс. Смартова могла спитати ся, що то все значить, сидїла вже Аделя на кони. Смарт підсунув їй під ліву ногу мале стремене, Сціпіо подав короткий прутик з верби і заким ще Мільс міг опамятати ся, пігнала она, що лиш порох на улици за нею закурив ся, лишаючи всїх особливо же Мрс. Смартову в найбільшім здивованю.

* *

Тимчасом Джемс Ляйвлї, коли Кук поїхав, змінив осторожно місце і підсунув ся аж під саму хату. Але она занадто добре була замкнена, як щоби він міг щось почути. Чув лиш, що там гудїло, як коли-б богато людий розмавляло, а кілька разів отворили ся і замкнули ся двері. Аж ось почув він від ріки знову удари весел і пішов тихенько аж до берега, звідки добре міг видїти місце межи судном на ріцї а господою. Тут причакнув він поза якоюсь занесеною ципресою і виглядав надпливаючого судна. Наконець надплило оно і вісім мужчин вийшло з него, одні убрані як лодкарі, другі по міски.

— Чуєш, Торбі — відозвав ся якийсь костистий, коли до него підійшов коршмар — був вже Келї? Що то стало ся? Ватерфорд не сказав нам нїчого.

— Та й я не знаю — відповів коршмар — вже довідаєте ся — але бо й рух в містї, як би хтось звідтам вибирав ся! А Порель прийшов з вами?

— Тобі? Нї, він приїде лодкою — незадовго вже тут буде. Келї збирає преці всїх своїх людий, видко, грозить нам звідкись якась небезпечність! Що чувати з островом?

— Все добре — сказав Торбі — як-раз прийшла звідтам лодка; але ідїть до середини, там о всїм лїпше поговорите. Чи прийдуть ще другі?

— Прийдуть.... Ватерфорд приведе всїх людий з багон. Казав, що відтак поїдемо звідси на збори на острові шїсдесять і один. — По сих словах зайшли всї до хати і в тій хвили замкнули ся за ними двері.

(Дальше буде).

# КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

## БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і спродає

**всякі ефекти і монети**

**по курсі деннім найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї**

Яко добру і певну льокацію поручає:

| | |
|---|---|
| $4^{1}/_{2}\%$ листи гіпотечні | $4\%$ пожичку пропінаційну галицку |
| $5\%$ листи гіпотечні преміовані | $5\%$ „ „ буковиньску |
| $5\%$ листи гіпотечні без премиї | $4^{1}/_{2}\%$ пожичку угорскої желізної дороги державної |
| $4^{1}/_{2}\%$ листи Тов. кредитового земс. | $4^{1}/_{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску |
| $4^{1}/_{2}\%$ листи Банку краєвого | |
| $4^{1}/_{2}\%$ пожичку краєву галицку | |

$4\%$ угорскі Облигациї индемнізаційні,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає

**по цінах найкористнійших.**

**Увага:** Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всілякої провізиї, а противно замісцев лишень за відтрученєм коштів.

До ефектів, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 6

---

**Бюро оголошень і дневників**

приймає

**ОГОЛОШЕНЯ**

до всїх дневників

**по цїнах оригінальних.**

До

**Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-у"**

може лише се бюро анонси приймати.

---

**Бюро дневників і оголошень**

## Л. ПЛЬОНА

**у Львові**

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

---

## ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА ЕМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начинє кухонне з вні ґальванїчно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалією.

## До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

---

## С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплетні уряджена купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

**Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ**

## Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоги.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.